

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 214/22

V Lucemburku dne 22. prosince 2022

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-237/21 | Generalstaatsanwaltschaft München (Žádost o vydání do Bosny a Hercegoviny)

Vydání občana Unie do třetího státu k vykonání trestu může být odůvodněné tím, aby se zabránilo riziku, že dotyčný zůstane nepotrestán

Tak je tomu mimo jiné tehdy, když je dožádaný členský stát povinen podle mezinárodního práva vydat dotyčného a třetí stát, který o vydání požádal, nesouhlasí s tím, aby byl trest vykonán na území dožádaného členského státu

Bosna a Hercegovina požádala Německo, aby jí za účelem výkonu trestu odnětí svobody vydalo občana Bosny a Hercegoviny, jenž má též chorvatské občanství, a tudíž je občanem Unie.

Vrchní zemský soud v Mnichově (Německo) má za to, že Německo má s ohledem na závazky, které vůči Bosně a Hercegovině převzalo v rámci Evropské úmluvy o vydávání, v zásadě povinnost dotyčného vydat.

Zamýšlí se nicméně nad tím, zda takovému vydání nebrání unijní právo, a to vzhledem k právu občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, ale i k zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti. Německý základní zákon totiž zakazuje vydání Němců do třetích států. Za takových okolností je rozdílné zacházení s Němci a se státními příslušníky ostatních členských států, kteří stejně jako dotyčný trvale pobývají v tuzemsku, v tom smyslu, že na posledně zmíněné státní příslušníky se tento zákaz nevztahuje, unijním právem dovoleno jen za předpokladu, že se toto rozdílné zacházení zakládá na objektivních hlediscích a je přiměřené cíli legitimně sledovanému vnitrostátním právem.

Vrchní zemský soud v Mnichově má pochybnosti o použitelnosti judikatury Soudního dvora v situaci, kdy existuje extradiční povinnost podle mezinárodního práva, a tak se obrátil na Soudní dvůr s předběžnou otázkou. Podotýká, že německé orgány vyrozuměly chorvatské orgány o žádosti o vydání, ty ovšem na vyrozumění nijak nereagovaly. Nicméně podle německého práva **by si dotyčný mohl odpykat svůj trest v Německu, kdyby s tím Bosna a Hercegovina souhlasila.**

Soudní dvůr dnešním rozsudkem odpověděl, že v takové situaci **musí** dožádaný členský stát (Německo) **aktivně usilovat o získání souhlasu s tím, aby trest byl odpykán na jeho území, čímž se zabrání riziku, že pachatel zůstane nepotrestán, a zároveň bude vůči dotyčnému občanovi přijato opatření méně zasahující do jeho svobody pohybu než jeho vydání do třetího státu.**

Pokud ovšem takový souhlas získán není, unijní právo (v tomto případě právo občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států a zákaz diskriminace) **nebrání tomu, aby dožádaný členský stát (Německo) vydal dotyčného občana Unie v souladu s mezinárodní smlouvou. Jinak by vzniklo riziko, že dotyčný zůstane nepotrestán.**

Je ovšem nutné připomenout, že vydání je podle Listiny základních práv Evropské unie vyloučeno, pokud

dotyčného hrozí vážné nebezpečí, že by v daném třetím státě mohl být vystaven trestu smrti, mučení nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění a shrnutí](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎(+352) 4303 5499

Zůstaňte ve spojení!

